

Maade gaar an at forandre Forslaget under Nr. 25. Det vil indsees, at naar der handles om mindre Summer, er den hele Gjenstand ikke af den Betydning, at den kan hindre Benyttelsen af Stemplepapir. Der er Tale om 1 Mk. af 1000 Rd. og, om jeg husker ret, 8 Skilling af 500 Rd., saa der kan sluttet betydelige Handeler i det daglige Liv ved Anvendelsen af Papir til 8 β . eller 1 Mk. Jeg skulde meget ønske at gjøre Alt, hvad der er muligt, for at lette Benyttelsen af skriftligt Beviis ved Handeler mellem Mand og Mand; men jeg skulde dog troe, at det er farligt at røre ved Forslaget Nr. 25. Derimod troer jeg vistnok, at det vil være nødvendigt, som den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage) har berørt, at der indsaettes en Bestemmelse om, at Mæglere skulle inden en vis Tid udsædige Sluttedler. Der findes Bestemmelser i den nugældende Stempellovgivning i denne Retning, og det forekommer mig, at der ogsaa i Mæglerforordningen findes lignende Bestemmelser, men det er mig dog ikke klart, om den findes der, og jeg antager derfor, at det bør gjøres til Gjenstand for nærmere Overveielse inden tredie Behandling, om der ikke i den Retning bør gjøres et Tillæg.

J. A. Hansen: Jeg vilde blot bemærke, hvad nu den ærede sidste Taler har gjort opmærksom paa, at den Fritagelse, der er Spørgsmaal om i Nr. 23, er stedse aftagende og forsvindende med Tiden, saa at den ikke behøver at ophæves; det er jo nemlig kun een gang for enhver Eiendom, den kommer til Anvendelse.

Ordføreren: Jeg vilde kun have tilføjet mig at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til hvad den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 1ste Valgkreds (M. Hage) for

et Dieblik fiden udtalte om Begrebet af Sluttedler, men det er blevet overflødig for mig, efterat den ærede Rigsdagsmand for Rjøbenhavns 1ste Valgkreds (R. C. Larsen) har udtalt sig; jeg kan ganske tiltræde, hvad han sagde om Forslaget under Nr. 27 og dets overordentlig væsentlige Betydning, som det undrer mig, at den meget ærede Minister ikke syntes at have været ret opmærksom paa tidligere.

Ischering: Jeg maa fastholde, at der under § 74 er en saa stor Mængde Begunstigelser, der i deres Grundvæsen svare til de Fritagelser, som man her vil have borttaget, at jeg ikke kan sondre saaledes imellem dem. Jeg indrømmer tilfulde, at Endringsforslaget under Nr. 21 ikke burde voteres, men det er Lovens hele Disposition, som gjør, at man efter min Mening bør votere det; det er en Feil, at Loven maa gaae ud uden at berøre de Bestemmelser, som den berører i sin oprindelige Affattelse og som blive tagne ud, naar Forslaget under Nr. 21 antages; men det er en Feil, som maa bestaae, saalænge § 74 er en Nødvendighed. Jeg har meget godt seet den Forskjel, der er mellem de forskjellige Arter af Bevillinger, som ere givne; den Forskjel, som skulde ligge deri, at den ene Art Bevillinger omfatter Mange, og at den anden Art af Bevillinger omfatter Faa, er imidlertid for mig ingen Vanskelighed; jeg kunde snarere sige: jeg bør mindre krænte de Mange i deres Forhaabninger end krænte den Enkelte, og den Forskjel troer jeg derfor ikke kan haandhæves; den Forskjel, som skulde ligge i det reelle og personlige Privilegium, har heller ikke i vor Stat noget Væsentligt at betyde; thi intet Privilegium har her været og er heller ikke endnu reelt længere, end Kongen vil; ved enhver Konges Død hører ethvert reelt Privilegium op.